

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Fru Tina Nedergaard taler om, at der skal være øget rummelighed i folkeskolen, og at det har været et indsatsområde i kommunerne over hele landet de senere år.

Mange, mange steder rundtomkring i kommunerne mener man sådan set, at rummeligheden har nået bristepunktet, så hvad mener Venstre egentlig med den øgede rummelighed? Har de børn, som har haft behov for vidtgående specialtilbud, været placeret i amterne uden grund? Mener man, de skal indgå i den almindelige klasseundervisning? Og mener man i så fald, at de skal gennemgå obligatoriske test og leve op til trin- og delmål osv.?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg ville være ked at omtale alle grupperne som en enhed, der er identisk og fuldstændig ens, så derfor vil jeg sige det på den måde, at folkeskolen skal være så rummelig, at selv om en elev f.eks. har brug for særlige tiltag et vist antal timer om ugen, skal folkeskolen efter vores opfattelse også kunne rumme den elev i de timer i løbet af undervisningsugen. Det er ikke kun af faglige hensyn, det er også af sociale hensyn, for det er jo sådan, at jo mere man er sammen med andre børn fra sit lokalområde, desto mere føler man sig integreret med børn, som ikke har det ekstraordinære behov, og desto mindre anderledes kan man måske så føle sig.

Det er ikke sådan, at folkeskolen skal kunne rumme alt til enhver tid, for det siger sig selv, at der er børn og unge, som har så store vanskeligheder med indlæring, at det kræver en helt ekstraordinær indsats og måske ikke forekommer naturligt, at de indgår i en almindelig klasse. Men jeg mener, det er hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsen i videst muligt omfang tænker børn med særlige behov ind i folkeskolen i stedet for at tænke dem ud af folkeskolen.

Kl. 18.10

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er meget fint, at de børn og unge ikke skal betragtes som én gruppe osv., men jeg har stadig ikke helt forstået det. Mener man, at de børn, der har været anbragt i amternes specialtilbud, har været anbragt her uden grund? Mener man, at folkeskolen reelt kan rumme de børn? Og hvordan vil man sikre, at de børn får den faglige

ekspertise, de har behov for? Forestiller man sig, at der skal være støttelærere i klassen, eller forestiller man sig, at kommunerne selv skal oprette en enkelt institution i hver kommune? Jeg synes ikke rigtig, jeg har fået svar på det.

Så vil jeg godt spørge om noget, der har været drøftet før ... hov, undskyld, jeg har ikke mere tid, så jeg holder her.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Nej, det er ikke vores opfattelse, at de børn har været anbragt i amterne uden grund, slet ikke. Men netop fordi vi lægger den vidtgående specialundervisning ind under kommunalbestyrelserne, bliver der jo mulighed for, at man fra kommunalt hold kan give nogle nye tilbud og indtænke og samordne specialundervisningen med helt ordinær undervisning, f.eks. i andre fag.

Så spørges der, om der skal ansættes støttelærere i klasserne osv. Det skal vi sådan set ikke tage stilling til herinde. Det, vi skal, er at styrke det decentrale niveau, så kommunerne får nogle flere værktøjer i arbejdet med at give børn, unge og voksne de bedst mulige betingelser for at til egne sig de færdigheder, de har brug for.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg skal lige komme mig, for jeg blev simpelt hen så rørt over fortællingen om den rummelige skole, som var så forskellig fra Venstres sædvanlige fremturen med, hvor vigtigt det er at få delt eleverne op i forskellige grupper og kasser og klasser, og jeg ved ikke hvad. Nu bliver det skønt, fordi alle kan være sammen, og det vil vi se frem til.

Men det, jeg vil spørge om, er, hvordan regionerne skal håndtere den leverandørforpligtelse, de får. Den økonomi, jeg kan se bliver tilbage, er 32 mio. kr., nemlig 2 mio. kr. til administration og 30 mio. kr. til specialundervisning under hospitalsophold, og er det virkelig Venstres alvor, at de institutioner, som regionerne skal drive, alene skal drives på en takstbasis uden grundfinansiering? En leverandørforpligtelse og en udviklingsforpligtelse må vel forudsætte, at der er finansiering til at varetage opgaverne, bl.a. at der er et akutberedskab til de børn, der flytter til regionen, og når der opstår noget pludseligt, hvor det er nødvendigt, at der er et højt kvalificeret tilbud til rådighed.